

23.12.77

236 7ⁿ31

Nº 25

בְּהַיָּוָה יִשְׁמַח

(1)

23.12.77

גיליון מס' 25

כדי לשמוח צריך הרבה לשכוח

אתמול הם דחפו את אלה שהאמינו
והיום - ילדים קטנים עם דגלי שלום
להפגין אהדה אהבה ואמון
(אלפי שוטרים גויסו לחסום
התנפלות המצרים, לא, לא לבקום)

אותם צריך לשכוח
אלה שלא הבינו חשבו
שמלחמה היא מצוה-וללא וויכוח
את נפשם הם הקריבו
וגופם-מול עופרת השליכו.

זמנים חדשים באים
בעזרת אנשים אחרים
ואלה שהביאו מלחמה
מקומם בגיהנום
ולא בישיבות הסכמה

אותם, אני אומר; צריך לשכוח
כמסכנים לא הבינו
שמניהיגים חסרי המוח
עליהם לא השתינו
ולא חשבו "בנינו".

קום, דור חדש של מנהיגים
ואתם, נסו לזכור,
את אלה שהאמינו לוא הבינו
אלה שצריך לשכוח
כדי לשמוח.

אתמול הם שלחו אותם לדיונות
והיום, ביחד הם יושבים ובושקים
מדברים על אחורה בין מדינות
על המלחמה "כטעות איומה"
ועל הרצון הכביר לשלום הנלתי במנע.

רגע... רגע... יש כאן אחד שבשכח עקב פרשנותו של דני
סליחה.. פרישתו של במלי מהמערכת. מאז לא שומעים יותר כל
ידידנו הגדול-המבהיל והנחמד ביותר בקבוץ. מתגורר
בשדרת הגנים כאשר מחוץ להדרו כבר אין דשא כי הוא אומר
"בישיל מה?" וגם עץ אין כבר כי הוא החליט שזה כל יום
יכול לפול עליו והוא "מת לחיות" עוד כמה שבועים-זהו
ג'רמי שבדרך כלל ניתן לזהות אותו ע"פ סימנים אלו:
חציר וקש על תפארת ראשו הדביל, עיניים של פרה מבוהלת
וקולות של לא מן העולם. יש לי עם ג'רמי שיחות מלב אל
לב והרי דוגמא:

... לפנות ערב קריר דופק ג'רמי בדלת הדרי מנסה לפתוח,
הדלת בעולה והבה שאגתו

- מה יש? מזדייבת?
- לא לא ג'רמי, אסור כבר לנעול דלתות?
- טוב, אני רוצה שני דברים (זה מקרה טוב) קפה.. ומיבש
לש'רות שלי...
- לא הבנתי אותך ג'רמי...
- כושי מטומטם- מיבש לש'רות שלי...
- וגם קפה? אני רוצה לקרוא עתון..
- עוד מילה אחת כושי ואני כותב למזירה שאת לא מטפלת בי
(זה אחרי שקיבלתפ הוראות מהאשה שלקחה שנת חופש מהגורילה)
- ג'רמי אני לא מוכנה שתקרא לי כושי... יש לי שם.
- בסיידר.. כושי- כוש כוש- קושקושקוש...
- כשהמיבש בידו האחת כוס קפה בידו השנייה אני מנסה לקרוא
עתון וסיימון וגורפינקל ברקע הוא פותח שניט...
- הלכתי היט לברוך ואמרתי לו שאני יוסא מהמשק...
- מה יהיה?
- מה את רוסה? הוא אמר שאני סודק ומגיע לי ואולי יסגרו
את הענף (חיוך ממזרי על פניו)
- יוני לא יכול לרכז?
- אף אחד לא מסוגל לעשות את מה שאני עושה, ברור לך כושי?
- ג'רמי בקיצור...
- היו אצלי אנשים שבאו לבדוק את הסאן ואמרו שהוא למופת
ודוגמא לכל הארץ. ו... זה אומר שמגיע לי שנת חופש.
- ולא כ'פת לי מה יהיה יסגרו יסגרו-היו סיכים לחשוב מזמן.

בשארתי דמוטה- מה הקשר בין תחת למחט? כולנו יודעים
מה הקשר בין ג'רמי לכבשה????!!!!

הגשם הגיע וירד עלינו מבלי לעשות חשבון. תוך שבועיים
 החקלאים שוב מחיכים, אוכלי חינם מסתובבים עם המטריות שלהם,
 ושוב זה זיין לא בורמלי להיכנס למיים בבריכות כשחצי העולם
 עוד יישן בכלל. הכדורגל כרגיל אצלנו בעליות וירידות, הפסדנו
 לאיילת השחר בגלל פנדל שנגרם ע"י שוער מתנדב שיש לו בטיות
 לזנק כמו שתיל בט"ר בשבט עם הראש באדמה. נצחנו את חולתא 4:1
 משער של יאיר ושלוש של גדעון, שבוע אחרי זה הפסדנו לק"ש
 באותה תוצאה כי לא היה מי שישחק אז גירדו ומצאו שחקנים,
 בחורים טובים אמנם, אבל כדורגל כדאי שיסתכלו בטלוויזיה.
 אישרו לריפקינד לימודי ביאולוגיה וכנראה שיפתח עם ממוחה אחר
 (ד"ר ב.ח.) מעבדה ביאולוגית במשק. בכל אופן שפני ניסיון לא

חסרים לנו במשק.....ג'ורג' י!!!!!!!

במשק חיי תרבות מפותחים, עובי שירי מחאה וערב שירי "בלו גראס"
 שהיה על רמה גבוהה. אני אמנם עוד לא ראיתי "בלו גראס" אבל
 בטח יש מישהוא שראה ויודע מה זה גראס כחול. בשבת היה
 בדמינגטון ומשחקי חברה לחבר'ה ובאמת בהרבה יותר טוב
 מההשתוללות שנקראת כדורגל.....
 החולה קצו טרקטור חדש בחצי מיליון ועם השכללויים שלו יהיה
 כנראה רכב לחברים לחופש ומילויים. איתן התהפך עם הסוברו הלבן
 וכנראה שאחרי הרבה זמן של מצב מאוזן צריך שיבויים בחיים.
 משה גרשמן חשב שהמבוע של הפיאט זה טוסט ושרף אותו ובכלל
 הברדק חוגג. המתנדבים ביקשו וקיבלו תבאים יותר טובים,
 שמועות רצות על חבר'ה שעושים חיים בחו"ל, בחרמון יש כבר
 שלג והחברה לא מגיבים וכותבים לכל סוטה!!!! אהוד הפאזרי
 קיבל "מינוי כבוד" ובעצם אין בכלל חדש ובעצם אין גם מה
 לחדש אז אתם בהחלט יכולים לעבור לכתבה הבאה רק אל תשכחו
 ללבוש סוודר כשאתם יוצאים החוצה, כי קר בחוץ קררררר. ררר.
 איתי.

ועוד שנשכח.....

עוד לא אבדה תקוותנו, המזכיר הבטיח שבין הילידים האוסטרלים
 יהיו גם ילידים "אפריקנס" - איזה מזל!!!!!!
 אם תראו את ג'רמי מסתובב במשק כשחיוך מאוזן לאוזן שפוף על
 פניו ופיו פולט שטויות בצרוקות - קצת הנבה - בויירת ליבו חוזרת
 בימים הקרובים.

(4)

המשך מה בשמע...

בני גולדברג מודיע לידידיו באשר הם שאם חושבים הם שמצבם גרוע
שיתנחמו! כמעט רבגמרו לו הדולרים,!
פגישת צעירים ברוח ספורטיבית ולבבית הודות לעודד, ציון,
עמליה ואביבה. תודה תודה.

ולכל הכלבים התרנגולות החתולים העכברים הצפרים-לילה טוב
ושבת נעימה.
הדסה.

עודד יקירנו מציע שלמי שיש עיצות טובות לחבריו שיכתוב לנו.

פינת העיצה הטובה

לחובבי גוף טבע ונשימממ... הרי רעיון:-
חכה ליום יפה קח את מאהב(ת)ך, קצת סנדביץ'ים (בלי שום) בקבוק
לימונדה והחל לפזז על דרך החזרה שמאלה למטע בואכה סככת
האבוקדו. בהגיעך לשט פקה זוג עיניים שואלות, בשום נשימה מן
האוויר הצח. עכשורו ס'תכל מערבה והרי לך כל הרמה על כף היד.
צפונה החרמון המושלג קריית שמונה ועמק החולה כמו על מגש.
קצת מערבה והרי לך גם הרי בפתלי וכנען כמטווחי יריקה.
ס'תכל דרום מערב וכל אזור שדה התעופה ממש בקצה אפר.
אתה יכול בשלב זה לבצל את חוסר העירנות של בן זוגך ולהדביק
לו(לה) בשיקה על קצה חוטמו.

בהצלחה-עודד.

ל"קשים" שביננו- הכוונה לתצפית עלא-כייפק.

(5)

סיפורים מ"טוֹזְדֵּסְטֵאָבֵר"
כלב מרגיז כזה

כלב הולך ליד הגדר, מהטט בין ערימת הפסולת.
אחד ה"חברה" יורה בו צרור - פתם ככה,
צרור לא מוצלח כל כך - זה קורע לו את הבטן.
הכלב עוד עומד על ארבע, משמיע קולות.
המעיים תלויים מבטנו - לבן, אדום צהוב.
לוקח לו זמן למות.
החייל שירה בו עומד גם הוא המום.
הוא לא יודע שכך מתים.
"כלב שמוק! למה אתה עושה לי דבר כזה?"

ילד שלהם - עומד ליד הגדר מבקש סיגריות.
חיל שלבו - מבסה לשווא לגרש אותו.
ילד מרגיז כזה, חיל שכשעט כבר לא ילד
החיל מרים נשקו דורך ומכוון על הילד
רק כאילו - רק לשכנע אותו ללכת
הילד עומד - פתאום ילד מאבן.
איבני יכול להבחין מה מתרחש בתוכו.
האם הכלב ידע שהוא הולך למות?
האם הילד מאמין שהוא הולך למות?

הילד לא יודע מה הוא המוות.
החייל חושב שהוא יודע.
אך רק הכלב יודע את האמת.

קוב קולט

(6)

מאז שהזרתי מחו"ל לקיבוץ הספקתי לעבוד ב-2 גנים, בכיתה אחת ובפעוטון ובושא אחד קפץ לעיני בכל אותם מקומות והוא אותו בושא. חשבתי עם מי לגבר על כך? ואני הרי לא חברת משק, לא בעצם כאן אין לי ילדים ופני שבה בידו אותי מתחום הקיבוץ של הקיבוץ. כך שלא בותר לי אלא הנייר לפרוק ולזרוק משא.

אחד בדברים שהייתי רוצה במ מאוד אם אחייה בכפר הנשיא או בכל קיבוץ אחר, זה שכאשר יהיו לי ילדים, תהייה לי אפשרות ללכת פעם ביום לבית הילדים ולבקר את ילדי- תאמינו או לא אבל למרות שאין לי ילדים משלי יש לי הרגשה חזקה ובטוחה בפנים שזה יהיה אחד הדברים החשובים ביותר לילדי-הידיעה הזאת, שמתיי שהוא במשך היום אמא תבוא לבקר, ואם מציק לו משהו לפספוס אז לא יצטרך לחכות עד הערב כדי לפרוק, כי הנפש הקרובה לו בעולם תבוא עוד לפני וזה מחזק את ליבו עוזר לו להמשיך הלאה. יודעת מקריאה שיש תאוריות שונות ומשונות בקשר לביקור הילד בבית הילדים-יודעת שאין תאוריות ל-מידת אהבתם של ההורים לילדיהם וההיפך- לאהבה לא רק אין "גבולות" אלא אין גם "תיאוריות" אין "אי אפשר" ואין "אין צורך"-יש הכל ואם אוהבים אז עושים הכל ואבו יודעים שזה עובד טוב מאוד כשרוצים משהו בורא בורא, פה יש טובת הילד ואושרו לא רק בביתו אלא גם מחוצה לו. ישנן אמהות שמכירות בחשיבות העניין ובאות ואני רק מביטה בהן ובילדים באותם 5 הרגעים האלה שהם אמנם קצרים ואני רואה אושר נפלא בעיניים לשניהם וזה עושה חם בלב וגם חשק לעשות ילדים... ודבר נוסף אני רואה, את אותם אחרים שאימותיהם לא מגעזת והכמיהה (לא לה שלא מבינים-ציפיה) בעיניהם. (לגוף הגברי שגם נקרא אבאל"ה- לא להשתמש). לא באה להסיף על בעיות חיבוך בכפר הנשיא וגם לא ללמד מה נכון ומה לא. רק להגיד לאותם אנשים שאם הילד מצוברח ועצבני זה לא רק בגלל המטפלת אלא גם בגלל בעיות קטנות שכאלו, אי אפשר לזרוק ילד לאחרי הירוצרו ולתת אותו בידי הגוף המחנך בקיבוץ ולנער חוצץ ואחריות לאישיותו של הבן אדם הקטן. יש לי עוד הרבה להגיד ולתת פוגמאות כך שיכול להיות שבשנת 2000 יצא ספרי הראשון-"מסכוליה של בת מתבגרת" ועד אז להת'.